

Büyücünün Kayıp Sakalı

Yavuz DEMİRKIRAN

Büyücünün Kayıp Sakalı

Yavuz DEMİRKİRAN

Köyün kenarındaki şirin bir kulübede Büyücü Bartholomew yaşardı. Tüm büyüünü taşıdığına inandığı uzun, gümüş bir sakalı vardı. Her sabah sakalını özenle tarar ve ona teşekkür edercesine fısıldardı. Yıldızlı mavi cübbesi hareket ettikçe parıldar, kıkırdadığında sivri şapkası sallanırdı. Köydeki herkes bu sevimli yaşlı büyücüyü tanır ve severdi.

Bartholomew'in ıraęı Pip, kıvrıcık siyah salı ve neşeli gülümsemeli zeki bir ocuktu. Pip, hardal sarısı bir tunik ve koşarken hep dalgalanan kırmızı bir boyun atkısı giyerdi. Birlikte iksirler karıştırır ve basit büyüler yaparlardı. Pip soru sormayı, Bartholomew de onları yanıtlamayı severdi. Kulübe her zaman kahkahalarla ve birazcık büyüyle doluydu.

Özel bir gün, köy Büyük Hasat Töreni'ne hazırlanıyordu. Altın şeritli zümrüt yeşili ceketiyle Belediye Başkanı Elspeth, Bartholomew'den büyü gösterisini yönetmesini istemişti. Gururluydu ve biraz da heyecanlıydı. 'Sakalım en iyi halinde olmalı,' dedi sakalının ucunu kıvrarak. 'Biliyorsun, tüm büyüm ondadır.' Pip başını salladı ama bunun gerçekten doğru olup olmadığını merak etti.

O gece Bartholomew, büyük gün için dinlenmek üzere erken yattı. Sakalını dikkatle yanındaki yastığın üzerine koydu. Ama uyandığında sakal yoktu! Çenesi çıplak ve pürüzsüzdü. Şaşkınlıkla soludu ve her yeri aradı—yatağın altını, dolabı, hatta çaydanlığın içini. Ama uzun gümüş sakal hiçbir yerde yoktu.

Bartholomew panięe kapıldı. 'Büyüm gitti!' diye haykırdı, ellerini ovuşturarak. Küçük yuvarlak gözlüklerinin ardındaki parlak mavi gözleri endişeyle doldu. Aynaya koştı ve sakalsız yüzüne baktı. 'Sakalım olmadan töreni yapamam,' diye inledi. 'Her şeyi iptal etmeliyim!' Ve hemen tüm köye mesajlar gönderdi.

Pip, Bartholomew'i bir taburede oturmuş, çok üzgün bir halde buldu. 'Ne oldu, Büyücü?' diye sordu Pip. Bartholomew sakalının kaybolduğunu ve büyüsünün de onunla gittiğini anlattı. 'Dersleri ve töreni iptal ettim,' dedi. Pip kaşlarını çatı. 'Ama Büyücü, belki büyün sakalında değildir. Belki senin içindedir!' Bartholomew başını salladı. 'Hayır, hayır, kesinlikle sakaldı.'

Pip'in bir fikri vardı. 'Basit bir büyü deneyelim,' dedi Pip nazıkçe. 'Sadece görmek için.' Bartholomew tereddüt etti. 'Ya işe yaramazsa?' diye fısıldadı. 'O zaman anlarız,' dedi Pip. 'Ama ya işe yararsa?' Bartholomew derin bir nefes aldı. Işıldayan kristalli ahşap asasını aldı. 'Pekâlâ,' dedi. 'Deneyelim.'

Bartholomew asasını köşedeki solmuş bir bitkiye doğrulttu. 'Büyü,' dedi yumuşakça. Hiçbir şey olmadı. Tekrar denedi, biraz daha yüksek sesle. 'Büyü!' Birden bitki doğruldu ve parlak çiçeklerle açtı. Bartholomew'in gözleri kocaman açıldı. 'İşe yaradı!' diye soludu. 'Ama sakalım yok!' Pip ellerini çırpı. 'Büyün hâlâ orada!'

Sonra Bartholomew parmaklarını şıklatarak bir mum yakmayı denedi. Küçük bir alev belirdi ve fitilin üzerinde dans etti. Sonra bir çay fincanını havada uçurdu. Önce sallandı ama kısa sürede odanın etrafında döndü. Her büyü kusursuzca işledi. Bartholomew gülümsemeye başladı. 'Bunu ben yaptım,' dedi şaşkınlıkla. 'Evet, sen yaptın!' diye tezahürat yaptı Pip.

Bartholomew büyüü sakalının değil, bilgi ve deneyiminin yarattığını fark etti. Yıllarca çalışmış ve her gün pratik yapmıştı. Sakal sadece bir sakaldı. 'Ne kadar aptalmışım,' dedi kıkırdayarak. 'Özgüvenim çenemdeydi, kalbimde değil.' Pip ona sarıldı. 'Sakallı ya da sakalsız, sen aynı büyücüsün,' dedi Pip. 'Şimdi gidip Belediye Başkanı Elspeth'e iyi haberi verelim.'

Bartholomew, Belediye Başkanı Elspeth'e törenin yeniden yapılacağına dair bir mesaj gönderdi. Elspeth çok sevindi ve hemen kulübeye koştu. Bartholomew'i sakalsız görünce sıcak bir gülümsemeyle baktı. 'Harika görünüyorsun,' dedi. 'Ve töreni yöneteceğin için çok mutluyum.' Bartholomew kızardı. 'Hazırım,' dedi. 'Büyüm hâlâ burada.' Belediye Başkanı Elspeth başını salladı ve tören planlarının bulunduğu parşömeni ona uzattı.

Büyük Hasat Töreni'nin günü geldi. Bartholomew yıldızlı cübbesi ve sivri şapkasıyla dimdik durdu. Çıplak çenesi yeni bir özgüvenle yukarıdaydı. Ardı ardına büyüler yaptı—uçan fenerler, parıldayan gökkuşakları ve çiçek yapraklarından bir yağmur. Köylüler tezahürat yaptı ve alkışladı. Bartholomew bu boş endişesine gülümsedi. Gururlu ve mutlu hissetti.

Törenden sonra Belediye Başkanı Elspeth, Bartholomew'e teşekkür etti. 'Muhteşemdin,' dedi. 'Çocuklar her anına bayıldı.' Pip gülümseyerek koştu. 'Sana büyüünün içinde olduğunu söylemişim!' Bartholomew güldü. 'Haklıydın, Pip. Bana inandığın için teşekkür ederim.' Mutlu kalabalığa baktı ve kalbinde sıcak bir parıltı hissetti. Harika bir büyücü olmak için sakala ihtiyacı yoktu.

Kulübeye döndüklerinde Bartholomew ve Pip bir fincan çayla kutlama yaptılar. 'Bugün önemli bir şey öğrendim,' dedi Bartholomew. 'Özgüven, bildiklerinden ve kim olduğundan gelir, nasıl görüldüğünden değil.' Pip bilgece başını salladı. 'Ve cesaret de yardımcı olur,' dedi Pip. 'O büyülerini denemek cesaretti.' Bartholomew gülümsedi. 'Bunu önermek de senin cesaretindi.'

Ertesi sabah Bartholomew sakalını bir yastığın arkasına sıkışmış halde buldu. Daha önce orayı da aramıştı ama sakal daha derine gizlenmiş olmalıydı. Sakalını kaldırdı ve güldü. 'Eski dostum,' dedi. 'Seni özledim ama büyü için sana ihtiyacım yok.' Sakalını saklamaya karar verdi ama bir daha asla endişelenmedi. Büyüsü kalbinden geliyordu ve o her zaman onunlaydı.

Ve böylece Büyücü Bartholomew, Pip'e ders vermeye ve köye yardım etmeye devam etti. Bazen sakalını taktı, bazen takmadı. Ama gerçek gücünün bilgisinden, deneyiminden ve kendine inanma cesaretinden geldiğini hep hatırladı. Pip harika bir çırak oldu ve birlikte köyü daha mutlu, daha büyülü bir yer haline getirdiler.